

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مرحله‌ی آماده‌سازی فایل

پایاده سازی	تصحیح و ویرایش اولیه	ذکر مأخذ	ویرایش نهایی

مقام و جایگاه حضرت زهرا علیها السلام در قیامت

۱- (بخشی از یک روایت طولانی) - ابن عباس از رسول الله صلی الله علیه و آله: ثم قال يا عليُّ أنتَ إمامُ أمتي و خليفتي عليها بعدي و أنتَ قائدُ المؤمنینِ إلى الجنةِ: ای علی! تو پیشوای امت منی تو جانشین من بعد از من در امتم هستی، تو راهبر و قائد مؤمنین به سوی بهشت هستی و کانی انظرُ إلى ابنتی فاطمةَ قد أقبلتَ یومَ القيامةِ علی نَجیبٍ من نورٍ عن یمینِها سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ و عن یشارِها سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ و بینَ یدَیْها سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ و خَلْفَها سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ تَقُودُ مَوْمِنَاتِ أُمَّتِي إلى الجنةِ: ای علی! گویا همین الآن می بینم (ان شاء الله خدا این چشم را به برکت اهل بیت علیهم السلام به همه‌ی ما عنایت کند یا این چشمی را که به برکت اهل بیت علیهم السلام به همه‌ی ما عنایت کرده در ما باز کند چون آن چشم را عطا کرده. منتها متأسفانه گرد و غبار دنیاطلبی و دنیا دوستی و به تبع آن معاصی و گناهان این چشم را بسته ان شاء الله به برکت خود آن بزرگواران آن چشم باز شود) که دخترم فاطمه علیها السلام در روز قیامت پیش می‌آید و سوار بر شتر بزرگی از نور است، سمت راستش هفتاد هزار ملک، سمت چپش هفتاد هزار ملک پیشاروی او هفتاد هزار ملک و پشت سر او هفتاد هزار ملک او را همراهی می‌کند فَأَيُّمَا امْرَأَةً صَلَّتُ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ خَمْسَ صَلَوَاتٍ وَ صَامَتْ شَهْرَ رَمَضَانَ وَ حَجَّتْ بَيْتَ اللَّهِ الْحَرَامَ وَ زَكَتْ مَالَهَا وَ أَطَاعَتْ زَوْجَهَا وَ وَالَتْ عَلِيًّا بَعْدِي دَخَلَتْ الْجَنَّةَ بِشَفَاعَةِ ابْنَتِي فَاطِمَةَ وَ إِنَّهَا لَسَيِّدَةُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ^۱: بدان ای علی! هر یک از زنان مسلمان در هر شبانه‌روز پنج نماز واجب را به جای آورد، ماه رمضان هم روزه بگیرد و حج خانه‌ی خدا (حج واجب) را هم به جای آورد و زکات مالش را هم بدهد و از شوهر خودش اطاعت کند و بعد از من ولایت علی بن ابیطالب علیه السلام را بپذیرد آن زن با شفاعت دخترم فاطمه علیها السلام وارد بهشت خواهد شد و فاطمه علیها السلام سرور زنان اهل بهشت است.

پیامبر صلی الله علیه و آله فرمودند: شفاعت برای کبائر امتم است و الاً صغیره‌ها را که خدا می‌بخشد در دنیا اگر توفیق توبه دهد که

التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ^۲: حالا اگر غفلت کرد یک سختی و مشکلی و بیماری و... در زندگی فرد می‌آید و گناهانش

۱- مجلسی، بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۲۴.

۲- پاینده، نهج الفصاحة، ص ۳۹۳.

بخشیده می‌شود یا خدای ناکرده اگر در این دنیا حل نشد هنگام جان دادن، سختی جان دادن یا در عالم برزخ دشواری‌های عالم قبر. خدای متعال گناهان کبیره را به یمن شفاعت محمد و آل محمد علیهم‌السلام می‌بخشد.

۲- وَ فِي الْحَدِيثِ أَنَّ آسِيَةَ بِنْتَ مُزَاحِمٍ (آسیه در بهشت همسر رسول الله صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم خواهد بود، این رابطه‌ی ازدواج در این دنیا معلوم نیست در آن دنیا هم باشد چون وصلت‌ها و ارتباطات براساس ایمان است چه بسا غریبه‌هایی که فامیلند و فامیل‌هایی که غریبه‌اند، لا انساب بینهم یوم القیامة: ^۱ حدیث داریم، قرآن می‌گوید مؤمنین فردای قیامت هیچ نگرانی و ناراحتی ندارند. فردی از امام صادق علیه‌السلام پرسید این چگونه ممکن است در حالی که ممکن است مؤمنی فرزند کافری داشته باشد؟ و حضرت نوح علیه‌السلام را مثال زد که فرزندشان مشرک بود حضرت علیه‌السلام فرمودند: اصلاً یادشان نیست که چنین فرزندی در دنیا داشته‌اند. وَ مَرِيَمَ بِنْتَ عِمْرَانَ وَ خَدِيجَةَ يَمْشِيْنَ اُمَامَ فَاطِمَةَ كَالْحِجَابِ لَهَا اِلَى الْجَنَّةِ. ^۲ آسیه دختر مزاحم و مریم دختر عمران و خدیجه سلام‌الله‌علیها روز قیامت پیشاپیش فاطمه زهرا علیه‌السلام همانند پرده‌داران (محافظین) او به سوی بهشت می‌روند.

۳- عَلِيُّ بْنُ مُوسَى الرُّضَا عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَلِيٍّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ نَادَى مُنَادٍ مِنْ بُطْنَانِ الْعَرْشِ يَا مَعْشَرَ الْخَلَائِقِ غُضُّوا أَبْصَارَكُمْ حَتَّى تَجُوزَ فَاطِمَةُ عَلَيْهَا السَّلَامُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ: ^۳ هنگام قیامت یک منادی از وسط عرش الهی ندا می‌دهد: ای گروه خلائق چشم‌هایتان را فرو بیندازید تا فاطمه دختر پیغمبر اکرم علیه‌السلام عبور کند.

۴- ابو ایوب انصاری قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ نَادَى مُنَادٍ مِنْ بُطْنَانِ الْعَرْشِ يَا أَهْلَ الْجَمْعِ نَكَّسُوا رُءُوسَكُمْ وَ غُضُّوا أَبْصَارَكُمْ حَتَّى تَجُوزَ فَاطِمَةُ عَلَيْهَا السَّلَامُ عَلَى الصَّرَاطِ فَتَمُرُّ وَ مَعَهَا سَبْعُونَ أَلْفَ جَارِيَةٍ مِنَ الْخُورِ الْعَيْنِ: ^۴ هنگامی که روز قیامت می‌شود یک منادی از وسط عرش ندا می‌دهد ای اهل محشر سرهایتان را پائین بیندازید و چشم‌هایتان را فرو پوشانید تا فاطمه علیه‌السلام بر روی پل صراط عبور کند پس او عبور می‌کند در حالی که همراه او هفتاد هزار دوشیزه از حورالعین هستند.

۵- قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ: أَوَّلُ شَخْصٍ تَدْخُلُ الْجَنَّةَ فَاطِمَةُ: ^۵ اولین فردی که وارد بهشت می‌شود فاطمه زهرا علیه‌السلام است.

-۱

۲- مجلسی، بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۳۷.

۳- مجلسی، بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۵۲.

۴- مجلسی، بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۵۳.

۵- مجلسی، بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۴۴.

۶- عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ قَالَ سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيَّ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَقَبَّلْتُ ابْنَتِي فَاطِمَةَ عَلَى نَاقَةٍ مِنْ نُوقِ الْجَنَّةِ مُدْبِجَةِ الْجَنَّبِينَ خَطَامُهَا مِنْ لَوْلُو رَطْبِ قَوَائِمِهَا مِنَ الزَّمْرُدِ الْأَخْضَرِ ذَنْبُهَا مِنَ الْمِسْكِ الْأَذْفَرِ عَيْنَاهَا يَاقُوتَانِ حَمْرَاوَانِ: هنگام قیامت دخترم فاطمه علیها السلام می آید در حالی که بر شتری از شترهای بهستی که از جنس نوردند سوار است و بر روی این شتر دیبا و حریری انداخته‌اند و از دو طرف شتر آویزان است و مهارش از جنس لؤلؤ تازه است و پاهایش از زمرد سبز و دمش از مشک بسیار خوشبویی و چشمانش از یاقوت سرخ درخشان است علیها قبة من نور یُرَى ظَاهِرُهَا مِنْ بَاطِنِهَا وَ بَاطِنُهَا مِنْ ظَاهِرِهَا دَاخِلَهَا عَفْوُ اللَّهِ وَ خَارِجُهَا رَحْمَةُ اللَّهِ: روی این شتر قبه‌ای از نور قرار گرفته و به گونه‌ای است که از داخلش بیرون و از بیرونش داخلش دیده می‌شود داخل آن عفو الهی و خارجش رحمت الهی، علی رأسها تاج من نور: بر سر فاطمه علیها السلام تاجی از نور قرار گرفته للتاج سبعون ركنًا كل ركن مرصع بالدر و الياقوت: برای آن تاج هفتاد پایه وجود دارد که هر یک از آن با در و یاقوت جواهرنشان است يضيء كما الكوكب الدرّي في أفق السماء: و این تاج نور می‌دهد همان‌طور که ستاره درخشان در افق آسمان‌ها می‌درخشد و عن يمينها سبعون ألف ملك و عن شمالها سبعون ألف ملك: سمت راست ایشان هفتاد هزار ملک و سمت چپ ایشان هفتاد هزار ملک و جبرئيل أخذ بخطام الناقة ينادي بأعلى صوتيه: و جبرئیل علیه السلام هم افسار این شتر را گرفته و راه می‌برد و با بلندترین صدا ندا می‌دهد غضوا أبصاركم حتى تجوز فاطمة بنت محمد: ای اهل محشر چشم‌هایتان را فرو پوشانید تا فاطمه دختر رسول خدا صلی الله علیه و آله عبور کند فلا يبقي يومئذ نبي و لا رسول و لا صديق و لا شهيد إلا غضوا أبصارهم حتى تجوز فاطمة: در آن روز هیچ پیامبری و هیچ رسولی و هیچ صدیقی و هیچ شهیدی باقی نمی‌ماند مگر اینکه چشم‌هایشان را فرو بنشانند تا فاطمه علیها السلام عبور کند فتسير حتى تحاذي عرش ربها جل جلاله: ایشان عبور می‌کنند تا اینکه به موازات عرش پروردگار جل جلاله می‌رسد فتنرخ بنفسها عن ناقته و تقول إلهي و سيدي احكم بيني و بين من ظلمني اللهم احكم بيني و بين من قتل و لئدي: فاطمه علیها السلام در برابر عرش الهی از ناقه پایین می‌آید و ندا می‌دهد ای خدای من و ای سرور من! بین من و بین کسانی که به من ظلم و ستم کردند خودت داوری کن و بین من و بین کسانی که پسر من حسین علیه السلام را به شهادت رساندند خودت داوری کن فإذا النداء من قبل الله جل جلاله يا حبيبي و ابنة حبيبي سليني تعطى و اشفعني تشفعني فو عزتي و جلالی لا جازي ظلم ظالم: ای حبیبه‌ی من و ای دختر حبیب من رسول الله صلی الله علیه و آله! درخواست کن تا به تو عطا شود شفاعت کن تا شفاعتت پذیرفته شود قسم به عزت و جلال خودم ظلم هیچ ظالمی از دستم در نمی‌رود. فتقول إلهي و سيدي ذريتي و شيعتي و شيعه ذريتي و محبي و محبي ذريتي: فاطمه علیها السلام می‌فرماید: خدای من و سرور من! ذریه‌ام و شیعیانم و پیروان ذریه‌ام و دوستدارانم و دوستداران ذریه‌ام را مورد عنایت و لطف خودت قرار

بده فَإِذَا النُّدَاءُ مِنْ قِبَلِ اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ أَيْنَ ذُرِّيَّةُ فَاطِمَةَ وَ شَيْعَتُهَا وَ مُحِبُّوهَا وَ مُحِبُّو ذُرِّيَّتِهَا: در این زمان ندایی از جانب خدای جلّ جلاله می‌گوید: کجا بید ذریه‌ی فاطمه علیها السلام و شیعیان و دوستداران و دوستداران ذریه‌اش؟ فَيَقْبَلُونَ وَ قَدْ أَحَاطَ بِهِمْ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ: اینها جلو می‌آیند در حالی که ملائکه رحمت، آنان را احاطه کرده‌اند فَتَقَدَّمُ لَهُمْ فَاطِمَةُ حَتَّى تَدْخُلَهُمُ الْجَنَّةُ: ^۱ و فاطمه علیها السلام پیش‌روی آنها می‌رود تا آنها را وارد بهشت کند.

۷- عَنْ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرَّضَا عَنْ آبَائِهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ تَحْشُرُ ابْنَتِي فَاطِمَةَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَعَهَا ثِيَابٌ مَصْبُوعَةٌ بِالِدَّمَاءِ تَتَعَلَّقُ بِقَائِمَةٍ مِنَ قَوَائِمِ الْعَرْشِ: دخترم فاطمه علیها السلام روز قیامت محشور می‌شود در حالی که پیراهنی خون‌آلود دستش است و به پایه‌های عرش خدا می‌آویزد تَقُولُ يَا عَدْلُ احْكُمْ بَيْنِي وَ بَيْنَ قَاتِلِ وَلَدِي: و می‌گوید: ای خدای عادل! بین من و بین کسی که پسرم حسین علیها السلام را شهید کرده داوری کن قَالَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ وَ يَحْكُمُ اللَّهُ لِابْنَتِي وَ رَبِّ الْكَعْبَةِ. ^۲ خدای متعال برای دخترم به داوری می‌نشیند قسم به خدای کعبه.

۸- عَنْ الرَّضَا عَنْ آبَائِهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ تَحْشُرُ ابْنَتِي فَاطِمَةَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَعَهَا ثِيَابٌ مَصْبُوعَةٌ بِالِدَمِ تَتَعَلَّقُ بِقَائِمَةٍ مِنَ قَوَائِمِ الْعَرْشِ فَتَقُولُ يَا عَدْلُ احْكُمْ بَيْنِي وَ بَيْنَ قَاتِلِ وَلَدِي قَالَ رَسُولُ اللَّهِ فَيَحْكُمُ لِابْنَتِي وَ رَبِّ الْكَعْبَةِ وَ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ يَغْضَبُ لِعُضْبِ فَاطِمَةَ وَ يَرْضَى لِرِضَاهَا: ^۳ در مقابل غضب فاطمه علیها السلام به خشم می‌آید و در قبال خشنودی او خشنود می‌شود.

۹- عَنْ الرَّضَا عَنْ آبَائِهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ تَحْشُرُ ابْنَتِي فَاطِمَةَ وَ عَلَيْهَا حُلَّةٌ الْكَرَامَةِ قَدْ عُجِنَتْ بِمَاءِ الْحَيَوَانِ فَيَنْظُرُ إِلَيْهَا الْخَلَائِقُ فَيَتَعَجَّبُونَ مِنْهَا: دخترم فاطمه علیها السلام روز قیامت محشور می‌شود در حالی که لباس کرامتی بر او قرار دارد و این جامه‌ی کرامت با آب حیات عجین شده است و خلائق به او می‌نگرند و از چنین پوششی تعجب می‌کنند ثُمَّ تَكْسَى أَيْضاً مِنْ حُلِّ الْجَنَّةِ أَلْفَ حُلَّةٍ مَكْتُوبٌ عَلَى كُلِّ حُلَّةٍ بِخَطِّ أَخْضَرَ أَذْخُلُوا بِنْتِ مُحَمَّدٍ الْجَنَّةَ عَلَى أَحْسَنِ الصُّورَةِ وَ أَحْسَنِ الْكَرَامَةِ وَ أَحْسَنِ مَنْظَرٍ: علاوه بر آن خدای متعال بر او جامه‌های بهشتی را می‌پوشاند هزار جامه که بر هر یک با خط سبز نوشته شده دختر پیامبر صلی الله علیه و آله را به بهترین صورت وارد بهشت کنید. فَتُزَفُّ إِلَى الْجَنَّةِ كَمَا تُزَفُّ الْعُرُوسُ: همان‌گونه که عروس وارد حجله‌گاه می‌شود فاطمه علیها السلام هم با همان شکوه وارد بهشت می‌شود وَ يُوكَّلُ بِهَا سَبْعُونَ أَلْفَ جَارِيَةٍ: ^۴ و هفتاد هزار دوشیزه از حوریان بهشتی بر او موکلند و خدمتگزارش هستند.

۱- مجلسی، بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۲۱۹.

۲- مجلسی، بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۲۲۰.

۳- مجلسی، بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۲۲۰.

۴- مجلسی، بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۲۲۱.

۱۰- امام صادق علیه السلام فرمودند: رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ نَصَبَ لِفَاطِمَةَ قَبَّةً مِنْ نُورٍ: هنگامی که روز قیامت می شود برای فاطمه علیها السلام قبه‌ای از نور نصب می شود و أَقْبَلَ الْحُسَيْنُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ رَأْسَهُ فِي يَدِهِ: در آن لحظه حسین علیه السلام پیش می آید در حالی که سرشان در دستشان است فَإِذَا رَأَتْهُ شَهَقَتْ شَهَقَةً لَا يَبْقَى فِي الْجَمْعِ مَلَكٌ مُقْرَبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا عَبْدٌ مُؤْمِنٌ إِلَّا بَكَى لَهَا: وقتی فاطمه، حسین علیه السلام را در چنین حالی می بیند آهی از ته دل می کشند که در اثر آن هیچ کس در صحنه‌ی محشر باقی نمی ماند از ملائکه‌ی مقرب و پیامبر مرسل و عبد مؤمن مگر اینکه همه به گریه می افتند فَيَمْتَلُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ رَجُلًا لَهَا فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ وَهُوَ يُخَاصِمُ قَتْلَهُ بِلَا رَأْسٍ فَيَجْمَعُ اللَّهُ قَتْلَتَهُ وَالْمُجَهِّزِينَ عَلَيْهِ وَمَنْ شَرِكَ فِي قَتْلِهِ: بعد از آن مردی به بهترین صورت از جانب خدای متعال متمثل می شود و او به مخاصمه از قاتلان حسین علیه السلام بر می خیزد و همه کسانی که در کشتن اباعبدالله الحسین علیه السلام دست داشتند و همه‌ی کسانی که تجهیز کردند و همه‌ی کسانی که به نحوی شرکت در قتل اباعبدالله حسین علیه السلام داشتند را جمع می کند فَيَقْتُلُهُمْ حَتَّى آتَى عَلَى آخِرِهِمْ: و بعد همه را می کشد ثُمَّ يُنْشَرُونَ: بعد دوباره زنده می شوند فَيَقْتُلُهُمْ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ ثُمَّ يُنْشَرُونَ: بعد امیرالمؤمنین علیه السلام همه را می کشد دوباره زنده می شود فَيَقْتُلُهُمُ الْحَسَنُ: بعد امام مجتبی علیه السلام همه را می کشد ثُمَّ يُنْشَرُونَ: دوباره زنده می شوند فَيَقْتُلُهُمُ الْحُسَيْنُ: سپس امام حسین علیه السلام همه را می کشد ثُمَّ يُنْشَرُونَ، فَلَا يَبْقَى مِنْ ذُرِّيَّتِنَا أَحَدٌ إِلَّا قَتَلَهُمْ قَتْلَةً: هیچ یک از ذریه‌ی ما باقی نمی ماند مگر اینکه همه یک بار آنان را می کشند فَعِنْدَ ذَلِكَ يَكْشِفُ اللَّهُ الْغَيْظَ وَيُنْسِي الْحُزْنَ: اینجاست که غیظ و غصه‌ای که در دل ماست از بین می رود ثُمَّ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ رَحِمَ اللَّهُ شَيْعَتَنَا شَيْعَتَنَا وَاللَّهِ هُمْ الْمُؤْمِنُونَ فَقَدْ وَاللَّهِ شَرَكُونَا فِي الْمُصِيبَةِ بِطُولِ الْحُزْنِ وَالْحَسْرَةِ: سپس امام صادق علیه السلام فرمودند: خدا رحمت کند شیعیان ما را، به خدا سوگند که شیعیان ما همان مؤمنان حقیقی هستند، آنان با طول حزن و اندوه و حسرت در مصیبت ما شریک شدند.

۱۱- قَالَ رَسُولُ اللَّهِ إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ جَاءَتْ فَاطِمَةُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهَا فِي لُحْمَةٍ مِنْ نِسَائِهَا: هنگامی که روز قیامت می شود فاطمه علیها السلام در جمعی از زنان قیامتی (زنان بهستی و حورالعین) می آید فَيَقَالُ لَهَا ادْخُلِي الْجَنَّةَ: به او گفته می شود وارد بهشت شو، فَتَقُولُ لَا ادْخُلُ حَتَّى أَعْلَمَ مَا صَنَعَ بِوَدَيْ مِنْ بَعْدِي فَاطِمَةُ علیها السلام می فرماید: من وارد نمی شوم مگر اینکه بفهمم بعد از من با پسر چه کردند؟ فَيَقَالُ لَهَا انْظُرِي فِي قَلْبِ الْقِيَامَةِ فَتَنْظُرُ إِلَى الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ قَائِمًا وَ لَيْسَ عَلَيْهِ رَأْسٌ: به او گفته می شود که به دل صحرای قیامت نگاه کن، نگاه می کنند که یکباره نگاهشان به امام حسین علیه السلام می افتد که پیکرش سری بر بردن ندارد فَتَصْرُخُ صَرْخَةً وَ أَصْرُخُ لِبُصْرَاحِهَا: یکباره ناله‌ی جانکاهی می کشد در اثر ناله‌ی او من هم ناله‌ای می کشم و

تَصْرُخُ الْمَلَائِكَةُ لِصُرَاخِنَا: در اثر ناله‌ی ما ملائکه آه و ناله می‌زنند فَيَغْضَبُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَنَا عِنْدَ ذَلِكَ فَيَأْمُرُ نَاراً يَقَالُ لَهَا هَبْهُ قَدْ أُوقِدَ عَلَيْهَا أَلْفَ عَامٍ حَتَّى اسْوَدَّتْ لَا يَدْخُلُهَا رَوْحٌ أَبَداً وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا غَمٌّ أَبَداً: در این هنگام غضب الهی ظاهر می‌شود و به آتشی که به آن هبیب گفته می‌شود امر می‌کند هزار سال در آن دمیده‌اند تا افروخته شود و آن قدر افروخته شده که سیاه است و هیچ خنکی داخل آن نمی‌شود و غم و اندوه از آن خارج نمی‌شود هرگز فَيَقَالُ لَهَا اَلْتَقَطِي قَتْلَةَ الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ حَمَلَةَ الْقُرْآنِ فَتَلْتَقِطُهُمْ: خدای متعال به آن آتش امر می‌کند: قاتلان حسین علیه السلام و کسانی که با قرآن بازی کردند را بگیر و دانه‌چین کن فَإِذَا صَارُوا فِي حَوْصَلَتِهَا صَهَلَتْ وَ صَهَلُوا بِهَا وَ شَهَقَتْ وَ شَهَقُوا بِهَا وَ زَفَرَتْ وَ زَفَرُوا بِهَا فَيَنْطِقُونَ بِالسِّنَةِ ذَلْفَةَ طَلْقَةَ يَا رَبَّنَا أَوْجِبْتَ لَنَا النَّارَ قَبْلَ عَبْدَةِ الْأَوْثَانِ؟ وقتی آنان در دانه‌چین آتش قرار گرفتند از این آتش صدای بلندی بر می‌خیزد که در اثر آن از کسانی که در آتشند هم صدای بلندی بر می‌خیزد، این آتش نعره‌ای می‌کشد آنان هم نعره‌ای می‌کشند (صدای افروختگی آتش را زفره می‌گویند) از آتش چنین صدایی بر می‌خیزد از آنان هم...، بعد آنها با زبان تند و تیزی به خدا عرض می‌کنند: پروردگارا! آیا قبل از اینکه آتش را بر بت پرستان واجب کنی بر ما واجب می‌کنی؟ فَيَأْتِيهِمُ الْجَوَابُ عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ مَنْ عِلِمَ لَيْسَ كَمَنْ لَا يَعْلَمُ: ^۱ در این هنگام پاسخ از جانب خدای عزوجل می‌رسد که: کسی که آگاه بود همانند کسی که ناآگاه بود نیست.

۱۲- امیرالمؤمنین علیه السلام از رسول خدا صلی الله علیه و آله: يُمَثَّلُ لِفَاطِمَةَ رَأْسُ الْحُسَيْنِ مُتَشَحِّطاً بِدَمِهِ: روز قیامت سر اباعبدالله الحسین علیه السلام برای فاطمه علیه السلام ممثل می‌شود در حالی که این سر آغشته به خون است، فَتَصِيحُ وَاءٌ وَكِدَاهُ وَاءٌ ثَمَرَةً فَوَادَاهُ فَتَصَعَّقُ الْمَلَائِكَةُ لِصِيحَةِ فَاطِمَةَ: در اثر دیدن آن فاطمه علیه السلام صیحه‌ای می‌زنند و می‌گویند: وای پسر! وای میوه‌ی دلم! همه‌ی ملائکه در اثر این صیحه‌ی فاطمه‌ی زهرا علیه السلام بیهوش می‌شوند. وَ يُنَادِي أَهْلُ الْقِيَامَةِ قَتَلَ اللَّهُ قَاتِلَ وَلَدِكِ يَا فَاطِمَةُ: همه‌ی اهل قیامت ندا می‌دهند خدا کشنده‌ی پسر تو را بکشد، قَالَ فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ذَلِكَ أَفْعَلُ بِهِ وَ بِشِيعَتِهِ وَ أَحِبَّائِهِ وَ أَتْبَاعِهِ وَ إِنَّ فَاطِمَةَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ عَلَى نَاقَةٍ مِنْ نُوقِ الْجَنَّةِ مُدْبِجَةَ الْجَنَّبِيِّنِ وَاضِحَةَ الْخُدَيْنِ شَهْلَاءِ الْعَيْنَيْنِ رَأْسُهَا مِنَ الذَّهَبِ الْمُصَفَّى وَ اغْنَاقُهَا مِنَ الْمِسْكِ وَ الْعَنْبَرِ خِطَامُهَا مِنَ الزَّبْرِجَدِ الْأَخْضَرِ رَحَائِلُهَا دُرٌّ مُفَضَّضٌ بِالْجَوْهَرِ عَلَى النَّاقَةِ هُوْدَجٌ غِشَاؤُهَا مِنْ نُورِ اللَّهِ وَ حَشْوُهَا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ خِطَامُهَا فَرَسُخٌ مِنْ فَرَاسِخِ الدُّنْيَا يَحْفُ بِهَوْدَجِهَا سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ بِالتَّسْبِيحِ وَ التَّحْمِيدِ وَ التَّهْلِيلِ وَ التَّكْبِيرِ وَ التَّنَاءِ عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ: خدای عزوجل می‌فرماید: من با حسین علیه السلام و شیعیان و محبان و پیروان او این‌گونه می‌کنم و فاطمه علیه السلام روز

۱- مجلسی، بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۲۲۲.

قیامت بر شتری از شترهای بهشتی سوار است، دیبایی بر اوست که از دو طرف آویزان است، صورتش آشکار و وسیع است، چشمانی شهلا دارد، سر او از طلای ناب، گردن‌هایش از مشک و عنبر است، افسارش از زبرجد سبز، زینتش از درّی که جواهر بر رویش پاشیده شده و روی این ناقه هودجی قرار دارد که پوشش آن از نور خداست و درون آن هودج پر از رحمت الهی است و افسار این مرکب فرسخی از فرسخ‌های دنیاست، دور آن هفتاد هزار ملک جمعند در حالی که تسبیح و حمد الهی و لا اله الا الله و تکبیر می‌گویند و ثنای پروردگار جهانیان را می‌گویند. ثُمَّ يُنَادِي مُنَادٍ مِنْ بَطْنَانِ الْعَرْشِ يَا أَهْلَ الْقِيَامَةِ غُضُّوا أَبْصَارَكُمْ فَهَذِهِ فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ تَمُرُّ عَلَى الصَّرَاطِ: سپس یک منادی از وسط عرش ندا می‌دهد که ای اهل قیامت چشم‌هایتان را فرو بیوشانید این فاطمه عليها السلام دختر رسول خدا صلی الله علیه و آله است که بر صراط عبور می‌کند. فَتَمُرُّ فَاطِمَةُ وَ شَبِيعَتُهَا عَلَى الصَّرَاطِ كَالْبُرْقِ الْخَاطِفِ: در این هنگام فاطمه عليها السلام و پیروانش از پل صراط مثل برق جهنده عبور می‌کنند. قَالَ النَّبِيُّ وَ يُلْقَى أَعْدَاؤُهَا وَ أَعْدَاءُ ذُرِّيَّتِهَا فِي جَهَنَّمَ: رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: و دشمنان فاطمه عليها السلام و دشمنان ذریه‌ی او عليها السلام در دوزخ انداخته می‌شوند.

۱۳- ابوهیره (از اهل سنت) از رسول خدا صلی الله علیه و آله: قَالَ إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ وَ وَقَفَ الْخَلَائِقُ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ تَعَالَى: هنگامی که روز قیامت می‌شود و خلائق در پیشگاه الهی می‌ایستند، نَادَى مُنَادٍ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَيُّهَا النَّاسُ غُضُّوا أَبْصَارَكُمْ وَ نَكَّسُوا رُءُوسَكُمْ فَإِنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ تَجُوزُ عَلَى الصَّرَاطِ: ندا کننده‌ای از پشت پرده ندا می‌دهد: ای مردم! چشم‌هایتان را فرو بیوشانید و سرهایتان را پایین بیندازید که فاطمه عليها السلام دختر رسول خدا صلی الله علیه و آله از صراط عبور می‌کند. وَ فِي حَدِيثِ أَبِي أُيُوبَ فَتَمُرُّ مَعَهَا سَبْعُونَ جَارِيَةً مِنَ الْخُورِ الْعَيْنِ كَالْبُرْقِ اللَّامِعِ: ۲ و همراه فاطمه‌ی زهرا هفتاد هزار دوشیزه از حورالعین مثل برق جهنده از صراط عبور می‌کنند.

۱۴- امام صادق عليه السلام فرمودند: إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ جَمَعَ اللَّهُ الْأَوْلِيْنَ وَ الْآخِرِينَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ: هنگامی که روز قیامت می‌شود، خدای متعال همه‌ی خلق از اولین و آخرین را در سرزمین واحدی جمع می‌کند، فَيُنَادِي مُنَادٍ غُضُّوا أَبْصَارَكُمْ وَ نَكَّسُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى تَجُوزَ فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ الصَّرَاطِ: منادی ندا می‌دهد: چشم‌هایتان را فرو بیوشانید و سرهایتان را پایین بیندازید

۱- مجلسی، بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۲۲۳.

۲- مجلسی، بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۲۲۳.

تا فاطمه علیها السلام دختر رسول خدا صلی الله علیه و آله از صراط عبور کند. قَالَ فَتَغُضُّ الْخَلَائِقُ أَبْصَارَهُمْ فَتَأْتِي فَاطِمَةَ عَلَى نَجِيبٍ مِنْ نُجُبِ الْجَنَّةِ يُشَبِّعُهَا سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ: در این هنگام همه‌ی خلایق چشم‌هایشان را فرو می‌پوشانند و فاطمه علیها السلام با یک شتر بزرگ از شتران بهشتی عبور می‌کند و او را هفتاد هزار ملک مشایعت می‌کنند. فَتَقِفُ مَوْقِفًا شَرِيفًا مِنْ مَوَاقِفِ الْقِيَامَةِ: بعد در توقفگاه بسیار شریفی از مواقف قیامت می‌ایستد، ثُمَّ تَنْزِلُ عَنْ نَجِيبِهَا: بعد از مرکبشان پایین می‌آیند، فَتَأْخُذُ قَمِيصَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ بِيَدِهَا مُضْمَخًا بِدَمِهِ: پیراهن خون‌آلود اباعبدالله الحسین علیه السلام را می‌گیرد، وَ تَقُولُ يَا رَبِّ هَذَا قَمِيصٌ وَكِدِي وَ قَدْ عَلِمْتَ مَا صُنِعَ بِهِ: و عرض می‌کنند: پروردگارا! این پیراهن پسر من است و تو می‌دانی با او چه کردند، فَيَأْتِيهَا النَّدَاءُ مِنْ قِبَلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ يَا فَاطِمَةُ لَكَ عِنْدِي الرِّضَا: ندایی از جانب خدای عزوجل می‌آید که ای فاطمه! آنچه موجب رضایت توست، نزد من است، فَتَقُولُ يَا رَبِّ أَنْتَصِرُ لِي مِنْ قَاتِلِهِ: حضرت زهرا علیها السلام عرض می‌کنند: ای پروردگار من! از قاتل حسین انتقام بگیر، فَيَأْمُرُ اللَّهُ تَعَالَى عُنُقًا مِنَ النَّارِ فَتَخْرُجُ مِنْ جَهَنَّمَ فَتَلْتَقِطُ قَتْلَةَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ كَمَا يَلْتَقِطُ الطَّيْرُ الْحَبَّ: خدای متعال به توده‌ای از آتش امر می‌کند و آن آتش از جهنم بیرون می‌آید و همان‌طور که پرند دانه‌ها را می‌چیند تمام کسانی که در قتل اباعبدالله الحسین علیه السلام نقش داشتند، از صحنه‌ی محشر دانه‌چین می‌کند، ثُمَّ يَعُودُ الْعُنُقُ بِهِمْ إِلَى النَّارِ فَيَعَذِّبُونَ فِيهَا بِأَنْوَاعِ الْعَذَابِ: بعد آن توده‌ی آتش آنها را به سوی جهنم می‌برد و با انواع عذاب، عذاب می‌شوند. ثُمَّ تَرْكَبُ فَاطِمَةُ نَجِيبَهَا حَتَّى تَدْخُلَ الْجَنَّةَ وَ مَعَهَا الْمَلَائِكَةُ الْمُشَبِّعُونَ لَهَا وَ ذُرِّيَّتُهَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَ أَوْلِيَائُهُمْ مِنَ النَّاسِ عَنْ يَمِينِهَا وَ شِمَالِهَا: بعد فاطمه وارد بهشت می‌شود در حالی که ملائکه او را مشایعت می‌کنند و فرزندان‌ش پیشاپیش او وارد بهشت می‌شوند و دوستان فاطمه هم از سمت راست و چپ او وارد بهشت می‌شوند.

۱۵- ابن عباس می‌گوید: إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ نَادَى مُنَادٍ يَا مَعْشَرَ الْخَلَائِقِ غُضُّوا أَبْصَارَكُمْ حَتَّى تَمُرَّ فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ فَتَكُونَ أَوَّلَ مَنْ تُكْسَى: هنگامی که روز قیامت می‌شود، یک منادی ندا می‌دهد: ای معشر خلایق! چشم‌هایتان را فرو بپوشانید تا دختر رسول خدا عبور کند و فاطمه اولین کسی است که لباس پوشانده می‌شود، وَ يَسْتَقْبِلُهَا مِنَ الْفَرْدُوسِ اثْنَتَا عَشْرَةَ أَلْفَ حَوْرَاءَ لَمْ يَسْتَقْبِلُوا أَحَدًا قَبْلَهَا وَ لَا أَحَدًا بَعْدَهَا: و دوازده هزار حوری به بهشتی به استقبال ایشان از بهشت می‌آیند که از احدی قبل و بعد از او استقبال نخواهند کرد، عَلَى نَجَائِبٍ مِنْ يَاقُوتٍ أَجْنِحَتْهَا وَ أَرْمَتْهَا اللَّوْلُؤُ: این حوریان بهشتی بر شترانی از یاقوت هستند که بال‌هایشان از یاقوت است و زمام‌هایشان از لؤلؤ. عَلَيْهَا رَحَائِلٌ مِنْ دُرٍّ عَلَى كُلِّ رِحَالَةٍ مِنْهَا نُمْرَةٌ مِنْ سُنْدُسٍ وَ

رَكَائِبُهَا زَبْرَجْدٌ: بر روی این شتران زمین‌هایی از در است که چیزهایی که بر روی آن قرار گرفته‌اند از سندس است و ركب‌هایش از زبرجد. فَيَجُوزُونَ بِهَا الصَّرَاطَ حَتَّى يَنْتَهَوْا بِهَا إِلَى الْفِرْدَوْسِ فَيَتَبَاشَرُ بِهَا أَهْلُ الْجَنَّةِ: اینها فاطمه عليها السلام را از روی پل صراط عبور می‌دهند تا جایی که به فردوس برسانند و در فردوس ندیم ایشان می‌شوند، وَ فِي بَطْنَانِ الْفِرْدَوْسِ قُصُورٌ بَيْضٌ وَ قُصُورٌ صُفْرٌ مِنْ لَوْلَاةٍ مِنْ عَرَزٍ وَاحِدٍ: در وسط بهشت قصرهایی سفید و زرد وجود دارد از جنس لؤلؤ در محلی واحد، وَ إِنَّ فِي الْقُصُورِ الْبَيْضِ لَسَبْعِينَ أَلْفَ دَارٍ مَنَازِلُ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ: در آن قصرهای سفید بهشتی در فردوس هفتاد هزار خانه وجود دارد که خانه‌های پیامبر اکرم و خاندانش عليهم السلام هستند، وَ إِنَّ فِي الْقُصُورِ الصُّفْرِ لَسَبْعِينَ أَلْفَ دَارٍ مَسَاكِينُ إِبْرَاهِيمَ وَ آلِهِ: و در آن قصرهای زرد رنگ هفتاد هزار خانه قرار دارد که آن خانه‌های ابراهیم و خاندانش عليهم السلام است. فَتَجْلِسُ عَلَى كُرْسِيِّ مِنْ نُورٍ: در آن هنگام فاطمه عليها السلام بر روی تختی از نور می‌نشیند، فَيَجْلِسُونَ حَوْلَهَا: همه‌ی آنها دور فاطمه عليها السلام می‌نشینند، وَ يُبْعَثُ إِلَيْهَا مَلَكٌ لَمْ يُبْعَثْ إِلَى أَحَدٍ قَبْلَهَا وَ لَا يُبْعَثُ إِلَى أَحَدٍ بَعْدَهَا: و ملکی به سوی فاطمه عليها السلام فرستاده می‌شود که به سوی هیچ کس قبل و بعد از او فرستاده نمی‌شود، فَيَقُولُ إِنَّ رَبَّكَ يُقْرِئُكَ السَّلَامَ: آن ملک می‌گوید: خدا به تو سلام می‌رساند، وَ يَقُولُ سَلِّبِي أُعْطِكَ: و خدا می‌فرماید: تو درخواست کن تا به تو عطا کنم، فَتَقُولُ قَدْ أْتَمَّ عَلَيَّ نِعْمَتَهُ وَ هَنَانِي كَرَامَتَهُ وَ أَبَاحِي جَنَّتَهُ: فاطمه عليها السلام می‌فرماید: خدا نعمتش را بر من تمام کرد و کرامتش را بر من گوارا کرد و بهشتش را بر من مباح کرد و به من بخشید، أَسْأَلُهُ وَ لَدِي وَ ذُرِّيَّتِي وَ مَنْ وَ دَهُمُ: من می‌خواهم فرزندان و ذریه و کسانی که فرزندان و ذریه‌ی مرا دوست دارند، وارد بهشت کنی، فَيُعْطِيهَا اللَّهُ ذُرِّيَّتَهَا وَ وَ لَدَهَا وَ مَنْ وَ دَهُمُ لَهَا وَ حَفِظْتَهُمْ فِيهَا: در این هنگام خدای متعال ذریه‌ی فاطمه و فرزندان ایشان و کسانی که اینها را در دنیا حفظ کرد (پاسدار حریم ولایت بودند)، به او عطا می‌کند، فَيَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ وَ أَقْرَبَ بَيْنِي: پس آنها می‌گویند: حمد آن خدایی که حزن را از ما برداشت و چشمان ما را به ورود به بهشت روشن کرد، قَالَ جَعْفَرٌ كَانَ أَبِي يَقُولُ كَانَ ابْنُ عَبَّاسٍ إِذَا ذَكَرَ هَذَا الْحَدِيثَ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ اتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ: ^۱ امام صادق عليه السلام از قول پدر گرامی‌شان فرمودند: کسانی که ایمان آورده‌اند و ذریه و نسل آنها را در ایمان از آنان تبعیت کردند، به آنها ملحق می‌کنیم.

۱۶- (حدیث طولانی است، از میانه‌ی حدیث می‌خوانم) ثُمَّ يَقُولُ جَبْرَيْلُ يَا فَاطِمَةُ سَلِّي حَاجَتَكَ: جبرئیل می‌گوید: ای فاطمه! حاجت خود را درخواست کن، فَتَقُولِينَ يَا رَبِّ شِيعَتِي: می‌فرمایند: پروردگارم، شیعیانم، فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ قَدْ

غَفَرْتُ لَهُمْ: خدای عزوجل می‌فرماید: همه را بخشیدم، فَتَقُولِينَ يَا رَبِّ شِيعَةَ وُلْدِي: می‌فرماید: خدایا شیعیان فرزندانم، فَيَقُولُ اللَّهُ قَدْ غَفَرْتُ لَهُمْ: خدای عزوجل می‌فرماید: همه را بخشیدم، فَتَقُولِينَ يَا رَبِّ شِيعَةَ شِيعَتِي: می‌فرماید: شیعیان شیعیانم، فَيَقُولُ اللَّهُ أَنْطَلِقِي فَمَنْ اعْتَصَمَ بِكَ فَهُوَ مَعَكَ فِي الْجَنَّةِ: خدای عزوجل می‌فرماید: هر کس به تو وصل است همراه تو در بهشت است، فَعِنْدَ ذَلِكَ يَوْمُ الْخَلَائِقِ أَنَّهُمْ كَانُوا فَاطِمِيِّينَ: در این هنگام همگی خلائق آرزو می‌کنند که ای کاش آنها هم فاطمی بودند، فَتَسِيرِينَ وَمَعَكَ شِيعَتِكَ وَشِيعَةَ وُلْدِكَ وَشِيعَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَمِنَةً رَوْعَاتِهِمْ مَسْتَوْرَةً عَوْرَاتِهِمْ قَدْ ذَهَبَتْ عَنْهُمْ الشَّدَائِدُ وَ سَهَلَتْ لَهُمُ الْمَوَارِدُ يَخَافُ النَّاسُ وَهُمْ لَا يَخَافُونَ وَ يَظْمَأُ النَّاسُ وَهُمْ لَا يَظْمَأُونَ: ۱ تو و شیعیان تو و شیعیان فرزندان و شیعیان امیرالمؤمنین عبور می‌کنید در حالی که از همه ترس‌های روز قیامت در امانید و همه‌ی عیوبتان پوشیده است، همه‌ی شدائد از شما برداشته شده و همه‌ی راه‌های عبور برای شما سهل و گشاده است، همه‌ی مردم در حال ترسند و آنها ترسی ندارند، همه‌ی مردم وجودشان را تشنگی فرا گرفته ولی آنها تشنگی احساس نخواهند کرد.

ملاً نظرعلی طالقانی در کاشف الاسرار: فردای قیامت فاطمه‌ی زهرا عليها السلام سوار بر ناقه‌ی بهشتی که هستند، رشته‌هایی از آن دیبا آویزان است و بر روی زمین کشیده می‌شود، شیعیان و دوستداران فاطمه عليها السلام به این رشته آویزان می‌شوند و حضرت عليها السلام که از صراط عبور می‌کنند و به سمت بهشت می‌روند، آنها را هم با خود به بهشت می‌برند.

ان شاء الله چشم‌ها باز شود همین‌جا ببینیم، همین روایت‌ها همین رشته‌ها نیست که ما به آن می‌آویزیم، فرزندان فاطمه آن رشته‌های اصلی نیستند که ما به آنها متوسل می‌شویم؟ به محبتشان چنگ می‌زنیم؟ همین الآن در بهشت نیستیم؟ همین الآن در جامعه‌ی ما در شهر ما در دنیای ما اهل دنیا در چه حالی هستند؟ کینه، ظلم، اذیت، مال مردم خوری، غصه، حسرت، شما این چند دقیقه که اینجا نشستید از اینها خبری است؟ حضرت فاطمه شما را همراه خودش نیاورده؟ باور کنید بهشتیان یکی از آرزوهای بزرگشان این است که دوباره زده شوند و در مجلس ذکر اهل بیت شرکت کنند. اگر کسی نام مادر حضرت موسی را بداند و بر قفلی بخواند باز می‌شود، مادر موسی کجا، مادر حسنین کجا؟ ببین چه حسرتی می‌خورند که نام مادر موسی را بدانند حالا ببینید چه کرامت و عطای بزرگی است که نام مادر حسنین را به ما یاد داده‌اند، اینکه اسمشان را به زبان جاری می‌کنیم و بالاتر از آن شناخت و محبت و عشقشان نعمت بسیار بزرگی است که خدا به ما موهبت کرده که ان شاء الله قدرش را بدانیم و شکرش را به جا آوریم. لَنْ شُكْرْتُمْ لِأَزِيدَنَّكُمْ ۲

۱- مجلسی، بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۲۲۷.

۲- سوره‌ی ابراهیم، آیه‌ی ۷.